

นิทานเซน : นกอินทรี

โดย นพ.ประสาน ต่างใจ

มีเรื่องเล่าถึงชาวไร่ผู้หนึ่ง วันหนึ่งขณะเดินเล่นที่ต้นเขาได้พบกับไข่ของนกอินทรีทองใบหนึ่งที่ตกลงมาแต่ยังไม่แตก

เขาก็เลยเก็บมันกลับไปให้แม่ไก่ที่กำลังกกไข่ของมันอยู่ลองพอกดู ในไม่ช้าแม่ไก่ก็พอกนกอินทรีทองออกมาจากไข่พร้อม ๆ กับลูกของมัน

ทั้งหมดจึงเติบโตมาด้วยกัน ลูกนกอินทรีทองจะร้องเช่นเสียงร้องของลูกไก่ตัวอื่น ๆ ที่เดินตามแม่ของมัน

และจะหัดคุ้ยเขี่ยดินเพื่อหาอาหารหาแมลงไล่เดือนไปตามเรื่องของไก่

พอโตขึ้นมาอีกหน่อยหนึ่งลูกนกอินทรีก็ขยับปีกได้เช่นไก่กระทงทั้งหลายที่พยายามหัดบินและมันก็เหมือนพี่น้องของมันที่สามารถบินได้เพียงช่วงสั้น ๆ และต่ำเรื่อยดิน

หลายปีต่อมา วันหนึ่งขณะที่ลูกนกอินทรีทองเติบโตแล้วกำลังเดินคุ้ยเขี่ยดินหาอาหารกินอยู่นั้น

ได้มองขึ้นไปแลเห็นนกตัวใหญ่ที่สง่างามกางปีกบินร่อนถลาลมอยู่บนท้องฟ้าอย่างไม่กลัวเกรงต่อกระแสลมแรง

ปีกสีทองที่กางอำสวะส่องแสงระยิบเป็นประกายเจิดจ้าอย่างน่าประทับใจเป็นอย่างยิ่ง "แม่เจ้าโว้ย.. ข่างสง่างามอะไรยิ่งนัก ใครรู้อะไรบ้างนั่นเป็นสิ่งใด ? "

ลูกนกตะโกนถามขึ้นมาด้วยความตื่นตะลึง "นั่นคือ เจ้าแห่งพายุฟ้า พญานกอินทรีทอง" ไก่หนุ่มตัวหนึ่งที่อยู่ใกล้ ๆ

ร้องตอบขึ้น"พญานกอินทรีอยู่แต่บนฟ้า...ส่วนเราที่เป็นเพียงไก่กระทงจอก ๆ มีสิทธิเพียงเดินดิน อย่านึกคิดโฉบบินเหินหวัดว้างเหว"ลูกนกอินทรีทองจึงกลายเป็นไก่อ่านาน ๆ เขาก็แก่ตัวลงไปอย่างไ้ และสุดท้ายก็ตายไปอย่างไ้ เพราะตัวมันเองเท่านั้นที่คิดอย่างเชื่อมั่นว่าตนเองเป็นไก่อ่